

СИЛАБУС
Рівненський державний гуманітарний університет
факультет художньо-педагогічний
кафедра Івент-індустрій, культурології та музеєзнавства

Назва дисципліни	Соціологія культури
Загальна кількість кредитів та кількість годин для вивчення дисципліни	кредити 90 годин
Вид підсумкового контролю	залік
Викладач	Глушук Оксана Георгіївна
Профайл викладача на сайті кафедри, в соцмережі	
Е-mail викладача	glushchuk79@gmail.com
Посилання на освітній контент дисципліни в CMS	
Мова викладання	українська
Консультації	Очні консультації: щопонеділка з 12:00 до 15:00 год. Онлайн — консультації: щовівторка з 14:00 до 16:00 год.

Цілі навчальної дисципліни

Мета дисципліни: надати здобувачам вищої освіти першого (бакалаврського) рівня знання з розвитку загальнокультурного рівня, навиків критичного сприйняття і оцінки джерел інформації, вміння застосовувати теоретичні знання у практиці дослідження, логічно формулювати, викладати і аргументовано відстоювати власне бачення проблем і способів їх вирішення; формування нормативно-ціннісних установок, заснованих на визнанні соціальної ролі культурних цінностей і розмаїття культурного досвіду.

Завдання дисципліни: актуалізація знань здобувачів вищої освіти у сфері соціології культури; напрацювання навиків роботи з теоретичною, науково-методичною та іншою літературою, аналізу даних і літературних джерел.

У процесі вивчення дисципліни здобувачі вищої освіти мають набути такі компетентності:

ЗК03 – Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

СК19 – Здатність критично усвідомлювати взаємозв'язок між культурними, соціальними та економічними процесами.

ПР06 – Класифікувати та знаходити інноваційні рішення для створення, реалізації і забезпечення соціокультурних потреб людини.

ПР09 – Оцінювати сучасну соціокультурну ситуацію.

ПР17 - Формувати професійні мережі, адвокації та лобіювати інтереси проекту/сектора (галузі).

Передумови вивчення дисципліни

для формування програмних результатів навчання та компетентностей

Ефективність засвоєння змісту дисципліни “Соціологія культури” значно підвищиться, якщо здобувач вищої освіти попередньо опанував матеріалом таких дисциплін як:

Мотивація здобувачів вищої освіти полягає:

- ✓ формування почуття задоволення від пізнання нового;
- ✓ усвідомлення розширення власних перспектив у плані знайомства з дійсністю, відкриття невідомих сторін оточуючої дійсності – закономірностей творчості;

- ✓ формування стійкої тенденції до продовження управлінської діяльності;
- ✓ вузькі соціальні мотиви (прагнення отримати схвалення, посісти гідне місце в соціальній групі, підтвердити свій статус, підвищити рівень креативності);
- ✓ мотиви соціального співробітництва, спілкування з іншими людьми упродовж здобуття вищої освіти.

Спільна (групова) діяльність здобувачів вищої освіти при вивченні дисципліни може бути:

- 1) за рівнем навчальних можливостей здобувачів – гомогенною та гетерогенною;
- 2) за особливостями розподілу навчальних завдань – однорідною, диференційованою, кооперованою, індивідуально -груповою;
- 3) за часом функціонування – пролонгованою та локальною.

Самостійна діяльність здобувачів вищої освіти при вивченні курсу передбачає:

- ✓ підготовку до аудиторних занять та опрацювання матеріалу практичних робіт;
- ✓ вивчення окремих тем або питань змістового модуля, які у робочій програмі винесено на самостійне опрацювання;
- ✓ підготовку рефератів та реферативних повідомлень, виступів на заняттях;
- ✓ виконання завдань для самоконтролю, що передбачає розв'язання практичних завдань, проходження тестів, відповідей на питання тощо.

Перелік тем

Тема 1. Історія наук про культуру і формування соціології культури.

Тема 2. Основні концептуальні моделі, категорії і методи соціології культури.

Тема 3. Соціокультурна стратифікація.

Тема 4. Соціокультурний інститут та інтелігенція як соціальна група.

Тема 5. Наука як соціокультурний інститут.

Тема 6. Література як соціокультурний інститут.

Тема 7. Мистецтво як соціокультурний інститут.

Тема 8. Сучасні проблеми функціонування соціокультурних інститутів.

Рекомендована література та інформаційні ресурси

Основна

1. Андрущенко В.П., Михальченко. Сучасна соціальна філософія. Київ: Генеза, 1996.
2. Веремієнко Т. Соціокультурна динаміка в процесі глобальних трансформацій. *Міжнародна економічна політика*. 2008. № 8-9.
3. Ковшова І.В. Ціннісна диференціація в культурній системі / *Культурологія: теорія та історія культури: навч. посіб.* / За ред. 1.1. Тюрменко, О.Д. Горбула. Київ: Центр навчальної літератури, 2004. 368 с.
4. Піча В. М. Соціологія. Київ: Каравела, 1999.
5. Погорілий О.І. Соціологічна думка ХХ століття: посібник. Київ: Либідь, 1996.
6. Попова І.Т. Соціологія. Пропедевтичний курс. Київ: Тандем, 1996.
7. Ручка А.О., Танчер В.В., Сорока Ю.Г. Соціологія культури в новому тисячолітті: навчальний посібник Харків, 2002.
8. Семашко О. М. Соціологія мистецтва: навчальний посібник / О.М. Семашко. 2009. 244 с.
9. Соціологічна думка України: навч. посібник / М.В. Захарченко, В.Ф. Бурлачук, М.О. Молчанов та ін. Київ: Заповіт, 1996.
10. Соціологія / За ред Андрущенка В.П. Київ-Харків, 1998.
11. Соціологія / За ред. Городяненка В.Г. Київ: Академія, 1999.
12. Соціологія культури: навчальний посібник / О.М. Семашко, В.М. Піча, О.І. Погорілий та ін. за ред. О.М. Семашка, В.М. Пічі. Київ: «Каравела, Львів: «Новий світ-2000», 2000. 334 с.
13. Черниш Н. Соціологія: курс лекцій / Н. Черниш. Львів: «Кальварія», 2004. 460 с.
14. Юрій М.Ф. Соціологія культури: навчальний посібник. Київ: «Кондор», 302 с.

Допоміжна

1. Бабенко Н.Б. Мода як об'єкт соціокультурних досліджень. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. 2010. № 26.
2. Гіденс Е. Соціологія. Київ: «Основи», 1999. 750 с.
3. Гридчук О.Є. Пріоритети культурної політики на сучасному етапі суспільної трансформації. *Науковий вісник НЛТУ України: зб. наук.-техн. пр.* Львів: НЛТУ України. 2007. Вип. 17.6. С. 296-307.
4. Кдирова І. Сучасні тенденції розвитку культурної сфери в Україні та її вплив на духовне життя суспільств (аналіз соціокультурної ситуації в сучасних умовах). *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. 2011. Вип. XXVI.
5. Літвінова Ю.М. Телебачення як соціокультурний феномен. *Український соціум*. 2006. № 6. С. 39-45.
6. Луценко Н.А. Творчість особистості у контексті культури. *Вісник державної академії керівних кадрів культури та мистецтв*. 2011. Вип. 4.
7. Маркова В. Читач як комунікативний діяч. *Вісник Книжкової палати*. 2010. № 5 (166).
8. Свідло Т.М., Сторожик М.І. Ритуал як культурний феномен у традиційному та інноваційному аспектах. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Сер. Філософія. Психологія. Педагогіка*. 2008. № 3.
9. Скотна Н.В., Ткаченко О.А. Феномен традиції: методологічні принципи дослідження. *Гілея*. 2011. № 54.
10. Сорока Ю.Г. Символи культури в соціологічному баченні: викладання соціології культури в умовах легітимації української культури. *ПРОСТІР: міждисциплінарний збірник наукових праць з соціології та соціальної роботи*. 2011. №1 (2). С. 47-50.
11. Туріна О. Культуротворчі чинники творчої соціалізації особи. *Вісник Книжкової палати*. 2011. № 1.
12. Чигрина Н.В. Принципи дослідження соціально-комунікативних функцій читання. *Вісник Одеського національного університету. Сер. Соціологія і політичні науки*. 2011. Т. 16. Вип. 10. С. 422-428.
13. Чигрина Н.В. Типологія та динаміка читацької поведінки. *Вісник ХНУ ім. В.Н. Каразіна*. 2010. № 891. С. 123 - 127.
14. Чулошнікова М.О. До питання про місце гри в структурі соціальної взаємодії. *Актуальні проблеми духовності*. 2010. Вип. 11. С. 370-381.
15. Чумаченко О.П. Сутність і функції творчої діяльності у соціокультурному контексті. *Культура і Сучасність*. 2011. № 1.
16. Шахрай В.М. Театральне мистецтво як чинник оптимізації взаємодії особистості та соціуму. *Народна освіта: електронне наукове фахове видання*. 2011. Вип. 1 (13).

Технічне та програмне забезпечення /обладнання

Ноутбук, персональний комп'ютер, мобільний пристрій (телефон, планшет) з підключенням до мережі Інтернет для:

- комунікацій та опитувань,
- виконання домашніх завдань,
- виконання завдань самостійної роботи,
- проходження тестування (поточний, модульний, підсумковий контроль).

Види та методи навчання і оцінювання

Код	Назва	Код	Назва	Методи	Методи
-----	-------	-----	-------	--------	--------

компетентності (згідно ОПП)	компетентності	програмного результату навчання	програмного результату навчання	навчання	оцінювання результатів навчання
ЗК 03	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності	ПРН 9	Оцінювати сучасну соціокультурну ситуацію.	МН1,МН2,МН3,МН4,МН5,МН6,МН7	МО2,МО5,МО6,МО7,МО8,МО9,МО10
		ПРН17	Формувати професійні мережі, адвокати та лобіювати інтереси проекту/сектора (галузі).	МН1,МН2,МН3,МН4,МН5,МН6,МН7	МО2,МО5,МО6,МО7,МО8,МО9,МО10
СК 19	Здатність критично усвідомлювати взаємозв'язок між культурними, соціальними та економічними процесами.	ПРН06	Класифікувати та знаходити інноваційні рішення для створення, реалізації і забезпечення соціокультурних потреб людини.	МН1,МН2,МН3,МН4,МН5,МН6,МН7	МО2,МО5,МО6,МО7,МО8,МО9,МО10
		ПРН09	Оцінювати сучасну соціокультурну ситуацію.	МН1,МН2,МН3,МН4,МН5,МН6,МН7	МО2,МО5,МО6,МО7,МО8,МО9,МО10
		ПРН17	Формувати професійні мережі, адвокати та лобіювати інтереси проекту/сектора (галузі).	МН1,МН2,МН3,МН4,МН5,МН6,МН7	МО2,МО5,МО6,МО7,МО8,МО9,МО10

Методи навчання

МН1 — словесний метод (лекція, дискусія, співбесіда тощо);

МН2 — практичний метод (лабораторні та практичні заняття);

МН3 — наочний метод (метод ілюстрації, метод демонстрації);

МН4 — робота з навчально-методичною літературою (конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату);

МН5 - відеометод у сполученні з новітніми інформаційними технологіями та комп'ютерними засобами навчання (дистанційні, мультимедійні, веб-орієнтовані тощо);

МН6 — самостійна робота (розв'язання завдань);

МН7 — індивідуальна науково-дослідна робота.

Методи оцінювання результатів навчання

МО2 – усне або письмове опитування

МО5 – командні проекти;

МО6 – реферати, есе;

МО7 – презентації результатів виконаних завдань та досліджень;

МО8 – презентації та виступи на наукових заходах;

МО9 – захист лабораторних і практичних робіт;

М10 — залік.

Система та критерії оцінювання результатів навчання у Рівненському державному гуманітарному університеті

Суми балів за бальною шкалою	Оцінка в ЄКТС	Значення оцінки ЄКТС	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік
	A	відмінно	здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, бездопомоги викладача знаходить і опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні здібності	Високий (творчий)	відмінно	зараховано
	B	добре	здобувач вищої освіти вільно володіє теоретичним матеріалом, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	
	C	добре	здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, загалом самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, з-поміж яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок			
		задовільно	здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, за допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, з-			

			поміж яких є значна кількість суттєвих	Середній (репродуктивний)	задовільно	Не зараховано
	Е	задовільно	здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні			
	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	Низький (рецептивно-продуктивний)	незадовільно	
		незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів			

Підсумкова (загальна) оцінка з навчальної дисципліни є сумою рейтингових оцінок (балів), одержаних за окремі форми навчальної діяльності: поточне та підсумкове оцінювання рівня засвоєння теоретичного матеріалу під час аудиторних занять та самостійної роботи (модульний контроль); оцінка (бали) за практичну діяльність; оцінка за ІНДЗ (*за наявності) та оцінка за екзамен.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти на заліку

Поточне тестування та самостійна робота								ІНДЗ*	Сума
Змістовий модуль №1				Змістовий модуль №2					
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	за наяв.	
Модуль.контроль -20				Модуль.контроль -20					

Критерії по видах діяльності

№ з.п.	Вид навчальної діяльності*	Оціночні бали*	Кількість балів
T1	Робота на лекційних заняттях Виконання завдань під час практичних занять	5	5
T2	Робота на лекційних заняттях Виконання завдань під час практичних занять	5	5
T3	Робота на лекційних заняттях Виконання завдань під час практичних занять	10	10
T4	Робота на лекційних заняттях Виконання завдань під час практичних занять	10	10
Модуль.контроль		20	20
T5	Робота на лекційних заняттях Виконання завдань під час практичних занять	5	5
T6	Виконання завдань під час практичних занять Участь в обговоренні під час практичних занять	5	5
T7	Виконання завдань під час практичних занять Участь в обговоренні під час практичних занять	10	10
T8	Виконання завдань під час практичних занять Участь в обговоренні під час практичних занять	10	10
Модуль.контроль		20	20
Разом		100	

Політика дисципліни

При організації освітнього процесу здобувачі вищої освіти, викладачі, методисти та адміністрація діють відповідно до: Положення про організацію освітнього процесу у РДГУ, Положення про академічну доброчесність, Положення про оцінювання знань і умінь здобувачів вищої освіти, Положення про практики, Положення про внутрішнє забезпечення якості освіти.

Кожен викладач ставить здобувачам вищої освіти систему вимог та правил поведінки здобувачів вищої освіти на заняттях, доводить до їх відома методичні рекомендації щодо виконання різних видів робіт. При цьому обов'язково враховуються присутність на заняттях та активність під час практичного заняття; (не)допустимість пропусків та запізень на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття; несвоєчасне виконання поставленого завдання і т. ін.

Політика доброчесності

Здобувач вищої освіти виконуючи самостійну або індивідуальну роботу повинен дотримуватись політики доброчесності. У разі наявності плагіату в будь-яких видах робіт здобувача вищої освіти він отримує незадовільну оцінку і повинен повторно виконати завдання, які передбачені у силабусі.